

Siyah

— S.Karagöz · 29 Haziran 2020

SİYAH

Fırtına bakışım
Vazgeçtim senden
Her an her dakika
Bıkmadan usanmadan
Yüreğimi kabarttın

Üzüldüm, kırıldım
Yoruldum.

Kızıl gülüşüm
Kor dudaklarının kıvrımlarında
Batırdım güneşimi
Tüm günahlarını buynuma aldım

Senin yüzünden
Cennetten kovuldum

Sonbaharım
İçim ürperdi
Zamansız ayazlarında

Rüzgarına kapılıp
Sağa sola savruldu

Dipsiz kuyum
İçine çekip bedenimi
Ağzımı ellerinle kapattın
Nefessiz kaldım

Serin sularında
Yavaş yavaş boğuldum

Oysa

Sen benim gökkuşuğım
Bütün renkleri sen sandım
Sevinçleri mutlulukları
Senden aldım
Seninle doğdum
Ben hep seninle vardım

Aşk bu olsa gerek deyip
Yıllar yılı avundum

Yaş kemale erince anladım
Aslında sen
Beni karanlıklara sürükleyen
Siyahsın.
Sen
Usuz bucaksız çöllerde
Gördüğüm bir seraptın

Kızgın kumlarında
Boşuna yandım, kavrulum.

Sebahat Karagöz
28 Haziran 2020